

Plaça Gran

Publicació
Granollerina

Núm. 37

Dissabte, 15 de setembre del 1979

Preu: 25 ptes.

El Ple del dia 13 de setembre

Ple Pre-tardoral

Ha estat el ple ordinari de la represa. Si hem de fer cas del poc «nirvi» haurem de dir; o bé que el «personal polític» en nòmina no ha passat bones vacances o la represa els ha reprès. No ens desanimem, per favor, amunt i crits.

Sense temes de relleu i en un clima més aviat fret s'ens anuncià que la fullaraca ja comença esgrogueir-se. Tornant al tema del personal hem de dir que aquest, el personal «administratiu tècnic» de la Casa Gran, l'hem trobat en bona forma, amb tot i això, trobem a faltar, en bona hora, les brometes del Secretari General excedent... Que ... no torni. Preferim més aborri-nos.

L'altre personal, el que hi assistim regularment, que és un públic de «condisseurs»: gent de Partits que hi van suposo, per vigilar la militància enfilada a la taula presidencial del Consistori, nens i nenes de la Premsa, els assidus, estàvem també una mica esma-perduts. Hi havia una novetat, les màquines de fer conserva de sons i so-rolls avui no ratejaven. Entre aquest altre personal hi hem vist cares noves, però no abundoses. Hi faltava Teta la Gallinaire. Cal que ens diem també: No ens desanimem, amunt i crits! Això acabaria com un enterrament de tercera.

Fins aquí les fulles. Ara ve el fruit.

EL TEMES DEL PLE

1.— *Lectura i aprovació de l'acta de la sessió anterior extraordinària, del dia 26 de juliol. Aprovada sense problemes.*

2.— *Traslladar l'autorització del Govern Civil sobre noves tarifes del Transport públic de Granollers i autoritzar als Serveis d'Intervenció de Casa Gran amb la finalitat que actualitzi el*

Segueix a la segona pàgina

Mig segle de BÀSQUET a Granollers

A les pàgines centrals

Resultats d'ahir nit Memorial Rosa Camps

Areslux-Granollers - Jugoplastika 94-91

Real Madrid - Malboro All Stars 142-108

Avui, dissabte 15, tarda a les 8,30

Malboro All Stars - Jugoplastika
Real Madrid - Areslux - Granollers

Demà, diumenge 16, matí a les 11,15

Areslux-Granollers - Malboro All Stars
Jugoplastika - Real Madrid

Quelcom que grinyola

A vigílies de l'inici del curs ha esclatat el conflicte: El Ministeri d'Educació ha reduït el professorat de les Escoles estatals d'E.G.B.

Molts infants, per si no eren pocs, no podran anar a Escola, o si hi van, hauran d'estar sotmesos a l'amuntament, per si no n'hi havia prou, digne d'un quadre del Bosco, amb els consegüents desequilibris i frustracions, dels quals n'experimentarem els resultats dins d'un termini ben curt.

El fet i llurs conseqüències ha estat quasibé unànimament denunciat: Partits Polítics —no tots, cal dir-ho—, Associacions de Veïns, Centrals Sindicals, Associacions de Pares d'Alumnes. Escoles han fet sentir el clam unànim amb tancades als Ajuntaments, Assemblees permanents dels professors afectats o solidaris.

No cal dir que hi afegim el nostre rebuig i ens fem ressò, més fort si cal de la protesta, per un fet provocat per una política absurda, cega i irresponsable. Ho diem tenint en compte els afectats: infants dels sectors menys dotats econòmicament i cultural. Una manera tanmateix molt especial —a l'espanyola— de celebrar l'Any Internacional dels Drets de l'Infant.

El problema, pel que sabem, també afecta a Granollers i Comarca. El cos de professors que atén la comarca pot ser reduït en uns 50. L'alcalde de la ciutat, ho diu en una nota. Ens en fem també ressò.

La nostra reflexió però volem que vagi més enllà de l'educació i la seva concreció més aparent, l'Escola fa anys que grinyola com una cadira desballestada i vella. No n'ha tingut prou de ser vella i belluguet que ha estat objecte de tota mena d'agressions i d'assalts.

Ho diem pensant en l'època del franquisme dur, durant el desglaç i ara en ple desenvolupament democràtic. Cal que ho expliquem:

Durant el franquisme ja grinyolava, la dictadura creia que l'Escola era una reproductora del règim, una incubadora.

Durant l'època del desglaç, o de la descomposició, depèn del grau de tremendisme de cadascú, l'agressió per part dels autonominats «demòcrates» fou estentòria. A Granollers i comarca la llista de les Escoles sotmeses, esfereidora.

Tothom, o gairebé tothom, hi han excepcions, cal dir-ho, ha intentat fer de l'Escola una mena de granja experimental. Valorable només per la capacitat de reproducció del sistema, ideologia o filosofia del que mana, intenta manar, o vol manar, un dia o altre,

Dintre d'aquesta mecànica cal inserir-hi el conflicte que comentem.

Mentre l'Escola i el sistema educatiu que li serveix de marc no tingui la seva pròpia virtualitat i autonomia i li sigui reconeguda i respectada, la nostra comunitat serà coixa i grinyolant, perquè així haurà estat l'Educació i l'Escola de llurs persones.

En el fet que comentem, per més que ho hàgim intentat, no hem arribat a veure-hi altres raons o causes que les purament econòmiques. Els diners que el Ministeri no es gastí en Professors els podrà gastar en altres coses o en altres sectors, fins i tot dintre l'àrea de l'Educació. No podem atènyer si hi ha algun altre sector més necessitat que l'Escola Pública i Estatal. En el fons s'ha mediatitzat l'Educació i l'Escola a uns criteris barroerament econòmicistes.

Ho volem repetir: Supeditar un servei educatiu a raons de l'ordre que sigui, econòmiques, polítiques, ideològiques és opressor i reaccionari. És profitar i contaminar l'aire d'igualtat i llibertat, l'únic medi ambient apte per al creixement de les persones.

ve de primera pàgina

Com un enterrament de tercera

cànon que la Companyia concessionària haurà de pagar a la Hisenda Municipal.

El trencaclosques de l'estil literari i administratiu municipal provocà una sèrie d'aclariments per part dels Consellers i el Secretari Accidental de la Corporació la qual cosa va donar un cert joc i així poguerem enterar-nos de diverses coses:

1.— L'Empresa concessionària dels Transports Públics de Granollers, no fa cas dels augments del cànon.

2.— Que la publicitat que els autobusos públics de Granollers porten al costat dels vehicles, és molt barata per a l'Ajuntament.

3.— Que la concessió d'explotació és feta per escrit.

4.— Que l'Empresa d'autobusos deu encara algunes anualitats dels cànon anterior. No vàrem poder aclarir quantes.

5.— Que els serveis d'Intervenció cridaràn a l'Empresa i els hi parlarà molt seriosament.

Amb tot i això l'acord quedà damunt la taula i suposem que en un proper ple en tornaran a parlar.

Intervingueren el Sr. Rochina, el Sr. Serratusell el Sr. Alcalde i les respostes les donava el Sr. Riquer i el Sr. Casanovas. El diàleg fou educadíssim.

El tercer tema de la nit :era sobre

un sobrant de via pública que hi ha al carrer Oriente, cantonada Quevedo. L'acord fou pres per unanimitat en el sentit que aquest sobrant que té uns trenta metres quadrats sigui registrat a l'Inventari dels Bens Municipals propis per tal, si arribés el cas de poder-lo vendre als propietaris de les finques veïnes dels dits carrers. Propietaris, Ull viu! De vegades hi ha gangues!

El quart apartat de l'Ordre del dia era el de PRECS I PREGUNTES.

El Sr. Alcalde advertí als Consellers que d'acord amb la llei de procediment de les Corporacions municipals els precs i preguntes havien de ser presentats amb anterioritat al Ple. Això faria més àgil i profitós l'apartat.

La Sra. Rosa Ribas, que havia arribat d'una reunió a Barcelona va rendir al Ple un extens i llarg informe sobre la reducció de Mestres d'E.G.B. que unilateralment intenta de fer el Ministeri d'Educació de Madrid.

L'informe es basà en els següents punts.

a) Història de les vicissituds per tal d'obtenir informació sobre la mencionada mesura pel que fa a Granollers i Comarca.

b) Crítica de l'actitud de la Conselleria de Cultura de la Generalitat.

c) Informe sobre la concentració a la Plaça de la Porxada que tingué lloc el passat dia 12, en la qual hi participaren, Associacions de Pares, Mestres, Partits polítics de Granollers i Comar-

ca. I parlà extensament del problema d'integració lingüística dels emigrants de parla no catalana, i de la necessitat de forçar per part del Consistori les mesures que puguin paliar la divisió lingüística que es manifesta en la comunitat catalana. Parlar de xifres. Del Sr. Rojas Marcos i d'altres qüestions connectades amb el problema.

d) Parlà d'un manifesta que han signat els Regidors i delegats municipals de diverses poblacions de Catalunya amb relació al conflicte.

e) Sobre la resposta misteriosa i secreta que la Delegació del Ministeri d'Educació a Barcelona a proposat a Madrid.

Tot això provocà un breu i sucós diàleg.

Una vegada aixecada la sessió per part de l'Alcalde es donà la paraula al Poble. Només hi hagué una intervenció demanant que l'Ajuntament tingués en consideració que la Comunicació amb certs Barris de la ciutat era molt difícil si les comunicacions es feien en català, donat que en aquests barris l'única llengua parlada i entesa no era el català sino el castellà. L'Alcalde contesta que el fet era tingut en compte per tothom, però calia trobar una solució justa i respectuosa per tal de prosseguir una tasca de catalanització

Eren les onze del vespre. A baix a la Plaça, Granollers estava quiet i silenciós.

J. C. B.

Ratilles breus

El senyor President no parla del tot clar

Després de l'acte dels independentistes al Fossar de les Moreres i de la Diada de l'11 de setembre, encara es parla en els cercles polítics de les declaracions de Tarradellas a Girona. En què quedem, ¿val la pena o no l'Estatut de Sau o és —com alguns independentistes diuen, fent-se ressò d'Heribert Barrera— millor titllar-lo d'Estatut de la Moncloa? Jo crec, com molts catalans, que aquest Estatut és un instrument de treball col·lectiu important, malgrat que no sigui l'ideal. Ara bé, mentre la crida unitària per la diada es feia com un acte d'acceptació de l'Estatut, el President deixà anar unes declaracions molt greus, al meu entendre. Per exemple: «L'Estatut d'Autonomia és un anar enrera en relació al tema de les diputacions provincials i les de governadors civils, en comparació al acord Suárez-Tarradellas». «La Generalitat és molt poca cosa sense la justícia, l'ordre públic i els serveis de les diputacions». I per acabar-ho d'arrodonir: «NO ÉS CULPA SOLAMENT DE MADRID SINÓ TAMBÉ NOSTRA». Nostre? De qui? Concreteu, senyor President, concreteu. Perquè certs partits haurien d'entonar de manera pública i notòria les seves responsabilitats i callen com un mussol. Heu parlat clar, però no del tot, senyor President!

Joan Barcon

L'apotecari

Dissabte	15	Bellavista
Diumenge	16	Jonch-Puig
Dilluns	17	Montaña
Dimarts	18	Ochoa
Dimecres	19	Oliva
Dijous	20	Olivet
Divendres	21	Parera
Dissabte	22	Rahola

PlaçaGran

Director: Joan Barcon i Prevostl
Col·laboren: J.C.B. - Josep Garrell i Soto
R. Munné i Coll - Montserrat Ponsa i
Tarrés - J. Vallicrosa - Montserrat Dalmau
Esteve Sarroca - Observador - Francesc
Sala i Carme Garrell
Fotografia: R. Montaña
Correspondència: Carrer Clavé, 46
Corrector: Jaume Camp
Imprimeix: Gràfiques Garrell

Vila oberta

Cumella, un dels «Dotze ceramistes espanyols»

A Madrid, el passat dimecres, 12 de setembre, va inaugurar-se en el «Palacio de Cristal del Retiro», l'exposició «Dotze ceramistes espanyols», de 171 peces que hi ha exposades n'hi han de Joan Miró, Josep Gardy-Artigas, Pablo Picasso i també del ceramista granollerí Antoni Cumella.

Ens plau donar aquesta bona notícia del noi de Ca l'Oller qui, una vegada més, ha estat escollit com un dels millors artistes del nostre país. L'enhonorabona Cumella.

Exposició d'Icones a Lliçà d'Amunt

Una singular exposició d'icones, patrocinada per l'Ajuntament, ha estat oberta a la Casa Parroquial de Lliçà d'Amunt.

L'exposició, singular per la categoria històrica i artística de les icones i per la inusitada presentació en les més anomenades galeries d'art de tots els temps, conté una important selecció de trenta-set peces testimonis de la rica tradició espiritual i artística dels Països Ortodoxos: Bizanci, Països Eslaus, Bulgària, Grècia i Rússia; país, aquest darrer, del qual són originàries la majoria de les esmentades icones.

L'exposició, inaugurada el dia 8, restarà oberta al públic fins el dia 16 de setembre; els dies feiners de 7 a 9 del vespre i els festius de 12 a 2 del migdia i de 7 a 9 del vespre.

Club Jubilat Sant Jordi

El dia 4 propassat, els jubilats d'aquest Club, celebraren un homenatge a l'Assistent Social Maria Costa, de Manresa, amb un dinar al Restaurant de Fàtima.

En Rafel Vila, en féu l'obertura donant les gràcies als assistents per la seva col·laboració, en nom de la Comissió.

Aquest homenatge, ens ensenya que aquests avis continuen exercint els seus principis de germanor ja que la festa no en podia ser-ne més humana; es veien tots contents i satisfets, de retre un merescut homenatge.

A l'hora del xampany, els jubilats Valenti i Gutinell, recitaren unes poesies, dedicades a l'homenatge, de les que ells n'eren els autors.

Acompanyava a l'Assistent Social, la Srta. Montserrat, que va assistir-hi en representació de la Direcció de la Caixa d'Estalvis de Catalunya a Barcelona.

Es cantaren Els Segadors. Seguidament es féu l'ofrena d'una Porxada amb un bany de plata, un quadre i un ram de flors, tots amb la seva dedicatòria corresponent.

També es van obsequiar amb un ram a la Srta. Montserrat i a la senyora del nostre Conserge senyor Josep Recolons.

A l'hora del cafè, es presentà a felicitar a l'homenatjada, el Director de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, a Granollers, senyor León, a qui tots els comensals li estimaren la seva presència.

L'homenatjada Maria Costa, va donar les gràcies a tots, remarcant que no es creia mereixedora de tants honors.

La festa acabà cantant-se els Adéus.

Atracament en el carrer Roger de Flor

El divendres, dia 7, al matí, dos joves atracadors van entrar a les oficines de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, del carrer Roger de Flor, emportant-se una quantitat respectable de cabals, desapareixent sense ser perseguits.

Exàmens de Català

La Delegació Comarcal d'Òmnium Cultural ha convocat uns Exàmens de Català per gent interessada en ser professor.

La Matriculació restarà oberta fins el 21 de setembre, per els exàmens a la prova de Professor de Català, que es celebrarà el dia 29, a les 5 de la tarda, i matriculació de l'1 a l'11 d'octubre per als d'Aptitud, que es celebraran el dia 27.

S'hi poden presentar totes les persones interessades que s'hagin preparat per a la prova.

Hores de despatx, obert al públic: Dimarts i Divendres, no festius, de 7 a 9 del vespre, Casaf Pompeu Fabra, Santa Elisabet, 16, Granollers.

Manifestació «Vimugrasa»

El passat dissabte, van manifestar-se públicament les famílies afectades de les incapacidades vivendes municipals, que és un problema que té damunt la taula l'actual Ajuntament per la corrupció que va haver-hi en el passat Consistori.

Els manifestants, anaven presidits per alguns consellers, que van recórrer amb pancartes els carrers de la ciutat.

Aplec de Cabanyes

Al poble de Sant Fost, avui dissabte, dia 15, a les nou del vespre, s'iniciarà l'Aplec de Cabanyes amb una acampada, foc de germanor i cremat a l'Era de Can Torres, i demà diumenge 16, a les onze del matí, es celebrarà una Missa a l'Ermita de Cabanyes oficiada pel Rector del poble i Mn. Joan Alemany qui farà la predicació. A les cinc de la tarda, tindrà lloc una Ballada de Sardanes i Concert de Música Catalana a l'Era de Can Torres, per la Cobla Mediterrània, que estrenarà la Sardana del Mestre Joan Lloansí, «Capvespre a Cabanyes».

La celebració d'aquest aplec ens ha recordat la frase popular que diu: Martorelles, Cabanyes i Sant Fost, tres parròquies dintre un bosc. Esperem que els granollerins que els agrada anar als Aplecs, aprofitaran aquesta ocasió.

Francesc Serra, al Museu de Tossa

La senyora Teresa Sitjà, complint amb els desitjos del seu marit Francesc Serra, qui morí l'any 1976, va fer donació de vuit obres d'aquest artista granollerí al municipi de Tossa.

Aquest llegat pictòric, és la més important i valuosa aportació al Museu Municipal d'aquest poble de la Costa Brava, des de la seva inauguració en la primavera de 1935. En Serra, fou un pintor que aconseguí el 1943, 1953 i 1957, a l'Exposició Nacional de Belles Arts, segones i primera Medalla i en el transcurs dels anys la seva obra és considerada de les millors en el món pictòric català.

Curs de Música

L'Escola Municipal de Música, ha obert la matrícula per a les classes de música que any darrera any ve impartint pels granollerins.

La matrícula, comença el proper dilluns, dia 10, de 7 a 9 del vespre, a la Casa de Cultura de la Fundació P. Maspons i Camarasa.

Com molt encertadament diu el cartell anunciador: Feu aprendre Música als Infants!

Dra. M.ª A. Casanovas i Fuster

Coll, nas i orella

Dijous de 10 a 1 □ Dilluns, dijous i divendres, de 6 a 8

Santa Elisabet (Corró), 11, 2.^{on}, 1.ª □ GRANOLLERS

El Montseny i les seves quatre estacions

Fins ara, quan sentíem a parlar de les «quatre estacions», aquelles persones que ens considerem uns «fans» de la música anomenada clàssica, pensàvem inevitablement en el meravellós i prolífic *Vivaldi*. D'ara endavant, sobretot els vallesans, quan algú ens parli de les «quatre estacions», haurem d'associar-hi, forçosament, a més a més, el nom del nostre amic *Jonch*, mercès a aquest breu i alhora poètic llibre que ha dedicat al nostre no menys meravellós i també prolífic Montseny, editat per la Caixa d'Estalvis de Sabadell.

I és que, francament, hem tingut una agradable sorpresa. Fa anys —des de la infantesa— que coneixem, tractem i estimem l'amic *Jonch*. I creïem que li sabíem, a ulls clucs, tots els replecs, giragonses i racons del seu esperit. Ens pensàvem conèixer la seva polifacètica personalitat: enorme capacitat de treball, profunds coneixements en zoologia, sòlida cultura humanística, i un gran sentit de l'humor. I anàvem lluny d'osques. Perquè allò que realment ignoràvem —i ho confessem públicament— és que dins del moll de la seva ànima hi batega un autèntic poeta. I aquest llibre que, avui, recomanem n'és una veritable mostra. En dona fe.

No és simplement l'home expert en qüestions de la Natura aquell que ens parla del nostre Montseny. És l'home enamorat, abrandat de lirisme, de passió, de nervi, d'entusiasme, de musicalitat, d'autèntica poesia, que ens en parla. I ho fa amb unes paraules que, sense perdre el to científic i didàctic que sempre tenen els llibres d'en *Jonch*, palesen, per damunt de tot, una volada i una flaire indescriptibles, perquè hi ha abocat tot allò més pur del seu cor, tot el profund amor que ell sent per aquest Montseny que, com ens diu Mn. Pere Ribot, en els quatre mots que fan de bell pòrtic a l'edició, en *Jonch el voldria jardí obert a tothom, tros de paradís, on l'aire, l'aigua, el llum, el color, la pau, el silenci i la llibertat d'aquest cos fossin el replà d'una pau humana i vegetal escollida, un recer de retrobament de tot l'home*.

El llibre està dividit en set capítols. Primerament, ens parla de les estacions en general, com a teatre de la vida: el paisatge —que és la decoració— i la gent —que són els actors—. I ens diu que *el dia que s'acabin les estacions s'haurà acabat l'alè vital de la nostra Terra i començarà un altre procés dinàmic diferent*. El segon capítol tracta de l'es-

cenari del Montseny, per tal que, en breus i documentades paraules, sapiguem i coneguem la decoració bàsica on es produirà el gran espectacle de les estacions.

Aquestes, per l'ordre habitual —primavera, estiu, tardor i hivern— formen l'essència i la medulla del llibre. I en aquests quatre capítols és on més podem constatar allò que hem dit al començament: només un poeta —més que no pas un científic— (si bé en *Jonch* palesa reunir les dues condicions) pot parlar-nos i alhora enlluernar-nos amb seu verb curull de belles imatges de tot allò que s'esdevé a la nostra Muntanya durant tot l'any. I perquè no cregueu que l'amistat ens fa perdre el sentit de l'equanimitat, permeteu-nos que assenyallem només aquests fragments.

De la Primavera: *El pintor del cel ha buidat el seu sac de colors damunt la muntanya; els penya-segats i les roques nues ja s'han vestit amb roba estampada. Tot és vida, però sense personalismes. Tornar a reemprendre un cicle vol dir començar la mort. Tots tenen, però, la mateixa emoció. Sols la manera de comprendre'ls els pot classificar. La primavera, sense dubte, és un autèntic miracle.*

De l'Hivern: *Beneïda neu que saps esculpir la muntanya i transmutar la terra aspra en quelcom pur i fonedís, deixant,*

però, imatges perdurables i fent dels homes impurs, éssers plens d'esperit.

Al darrer capítol, *El Montseny pot morir*, *Jonch* llença una mena de SOS per tal que tots plegats fem tot allò que sigui al nostre abast a fi i efecte de respectar la Natura, l'ordenació de l'habitatge i acabar amb les disbauxes de la inconsciència, demanant i robant allò que sols és un usdefruit. Ens recorda que tinguem ben present que un paisatge ho té tot. I que el Montseny ho sintetitza. Perquè de continuar aquest afany d'especulació del sòl, que ha estat la norma habitual fins ara, entre tots occirem el Montseny i, per tant, quelcom que forma part essencial i consubstancial del nostre organisme i de la nostra vida.

En canvi, si sabem respectar, i, sobretot estimar aquesta muntanya, que és com la senyera del nostre Vallès, podrem dir com l'amic *Jonch*: *Beneït siguis tu, Montseny conseller, que saps donar als nostres esperits totes les matisacions de la vida. Les teves estacions són plenes de joia i saben combinar tots els colors i activar subtileses que mai no havíem sabut descobrir. Que Déu et doni llarga vida i puguis continuar predicant la veritat senzilla amb l'oració sencera de les teves estacions, felicitat autèntica que podem assolir els homes aquí a la Terra!*

R. Munné i Coll

AJUNTAMENT DE MONTORNÈS DEL VALLÈS

Professors de Català

L'Ajuntament de Montornès del Vallès sol·licita la contractació de cinc professors de català, per a impartir classes d'aquesta assignatura a les Escoles Nacionals del municipi, durant aquest curs.

Els interessats poden dirigir-se per escrit, a aquest Ajuntament, Avinguda Llibertat, 2, tot indicant «curriculum» de la seva titulació i experiència, i a ser possible aportant fotocòpies justificatives. L'escrit ha de contenir dades personals dels interessats i a ser possible un número de telèfon per a la seva fàcil localització.

Les instàncies han de tenir entrada a aquest Ajuntament abans del dia 24 de setembre, inclusiu. Poden ser enviades també, per correu certificat.

Montornès del Vallès, onze de setembre de 1979.

L'Alcalde

CLASSES D'ANGLÈS

Carrer de Barcelona, 22
Telèfon 870 08 95

(GRUPS LIMITATS)

Menció honorífica del Premi «Vila de Palamós»

L'altre «jo» de Josep Lluís Arimany

Sempre trobem qui ens fa costat, quan alguna penúria ens afligeix; sembla estrany, que sigui més difícil festejar l'alegria amb els amics, quan aquesta ve donada pels seus èxits. No voldríem nosaltres, que aquest fos el nostre cas. Volem compartir la joia de Josep Lluís Arimany, amb motiu del Premi que li ha estat atorgat a Palamós, per la seva pintura «Mariona i el Mar».

Hem de reconèixer Josep Lluís, que has sabut trobar aquesta dèria que tanta falta ens fa a tots. Ser capaç d'evadir-se de la feina, de les preocupacions, del temps... és quelcom del que tots estem necessitats, però no tots, som capaços d'aconseguir.

Treballador incansable i abnegat de la Medicina dels nostres infants al llarg de anys, amic inefable; per a tu, el temps mai no ha comptat, en servei dels altres.

Segurament el teu millor Premi, serà saber-te, com un nou nat, descobridor d'un món que sempre has pressentit, i en el que ara, has entrat de ple. Enhorabona.

—Sempre hem sentit dir, que quan es fan dues coses alhora, ni una, ni altre, resulten ben fetes. Sembla però, que l'excepció confirma la regla, ja que a tu, se't donen bé, la Medicina i la Pintura. Pots explicar-ho?

—Ets molt amable dient que s'em donen bé, les meves dues principals activitats, però el que jo voldria, és que s'em donessin molt bé, i és aquesta diferència, el punt on l'adagi popular, s'omple de raó.

—La teva primera inquietud, fou per quina de les dues coses?

—Fou indiscutiblement per la pintura, ja que vaig començar a fer gargots i a pintar, abans que pensés ni remotament, en que podria fer-me metge.

—Han tingut relació al llarg de la teva vida, ambdues dèries?

—Sí; durant el meu temps d'estudiant a Valladolid, vaig desempenyar el càrrec anatòmic de la Facultat de Medicina. La meva tasca consistia, en pintar o dibuixar, les disseccions o preparacions anatòmiques, que tinguessin algun interès científic, i per il·lustrar els treballs mèdics, d'investigadors i Professors de la Facultat.

—Les creus compatibles, o penses el

contrari en aquests moments, després que se t'ha atorgat aquest Premi? Pot decidir un futur diferent?

—Les crec compatibles; millor dit, crec que per a mi, s'han fet imprescindibles, l'una de l'altre.

La Medicina m'absorbeix i la Pintura em distreu, i així, aquesta simbiosi fa, que l'una, sigui complement de l'altra, el que vol dir, que difícilment podria desplaçar cap d'aquestes activitats. Per tant, el futur ha de continuar essent com és el present.

—La teva relació tan directa amb el món infantil, sincer i senzill, pot ser responsable, que la teva vocació pictòrica hagi pres més vida en aquests moments que, per dir-ho d'alguna manera, et pots considerar un metge que ha assolit professionalment la seva fita?

—La meva vocació pictòrica no hi ha dubte, que com més va, més vida va prenent.

Va ressuscitar arrel d'un premi que vaig obtenir en un concurs de metges pintors, d'això fa set o vuit anys, i d'aleshores ençà, he presentat quatre Exposicions a Granollers, i ara em trobo preparant-ne una per a Barcelona. No ha arribat encara el moment, en que cregui que hagi assolit la fita en cap de les me-

ves activitats. Estic lluitant per arribar-hi, però em falta molt...

—Què representa per a tu, l'obtenció d'aquest Premi, tenint en compte que el Jurat són persones reconegudes com a «patums» en la crítica de pintura del moment?

—Aquest premi ha estat un revulsiu, que m'obliga a superar-me, o almenys a intentar-ho, encara que sols sigui per no defraudar els components del Jurat, que varen distingir-me amb el seu vot.

—Ens agradaria sapiguer dels teus projectes. Què tens entre mans, pictòricament parlant? Voldríem poder advertir amb temps a la teva clientela menuda, recomanant-els-hi seny i prevenció, sots perill de quedar-se sense assistència.

—El projecte més immediat, és el que fa referència a l'Exposició que estic preparant per a la Galeria Taller Picasso de Barcelona, i que he de tenir llesta pel proper mes de desembre.

Entre els meus projectes, el d'anar-me professionalitzant, en el camp de la Pintura, sense deixar de banda a la meva clientela menuda, com tu l'anomenes, el qual em sembla que no podria fer, encara que m'ho proposés.

No em sento capacitada, per a jutjar en matèria de Pintura; ho deixo per als entesos. Sí puc fer-ho però, pel que fa a la persona i al metge. El veredict, és favorable. Endavant.

Montserrat Ponsa i Tarrés

Bústia

Aclaració a la construcció d'uns escalons al carrer Girona

El pasado jueves, día 16 de agosto, tras producirse un accidente grave en el paso de peatones de la calle Girona a la altura de la calle Montcada, los vecinos de dicho sector indignados cortaron el tráfico por dicha calle mediante una pequeña barricada de maderas, con el fin de presionar al Ayuntamiento para buscar una solución inmediata que diera seguridad a los peatones que a diario cruzan por dicho paso.

La peligrosidad de los tres pasos de peatones situados en la parte alta de la calle Girona, ya había sido denunciada por la Asociación de Vecinos «Cuatro Barris» mediante instancia, el pasado 3 de octubre de 1978, efectuándose una visita al lugar por parte del Ayuntamiento y la Junta de la Asociación. Nuevamente el 2 de mayo de 1979, esta Asociación insistió en la peligrosidad mediante entrevista con el Sr. Alcalde.

Es de lamentar que haya tenido que producirse un nuevo accidente para llegar a la construcción de unos escalones que aminoraran la velocidad de los vehículos que por allí circulan. No obstante, en un futuro muy próximo, la instalación de semáforos será la mejor solución para regular el tráfico que aumenta cada día por dicha calle.

Asociació Veïns 4 Barris

C. E. EDUCATOR

Anexe del C. E. Educem - B

Carrer Josep M. Puntas, 9 - 11

SECRETARIAT

Idiomes: FRANCÈS - ANGLÈS

Sistema modern - Laboratori d'Idiomes

Cursos especials per a escolars

EXAMEN - DIPLOMA

Escola Oficial d'Idiomes - Universitat de Tolouse

CURS

1979 - 1980

Informació i Matricula: A partir del dia 4 de setembre, de 7 a 9 de la tarda

Amb el coneixement d'una llengua estrangera

us sentireu més segurs en la lluita per la vida!

Mig segle del Bàsquet

Una tradició esportiva

1940

1942

1943

1944

Que l'esport ha estat sempre un neguit dels ciutadans de Granollers, ho demostra la quantitat de practicants i la qualitat dels equips, que té Granollers en l'actualitat.

Vàrem assistir dimarts dia 11 de Setembre, a la presentació dels equips d'Handbol i Bàsquet, en el Pavelló Esportiu Municipal, i val a dir, que fa goig poder constatar, que l'any 1979, malgrat les malaurances que tenim al damunt, encara hi ha algú, que no ha perdut l'esperança. Tot aquest planter de gent jove, amb ganes de triomfar, en aquest món tan complex, com ho és l'esportiu.

Fa 50 anys, era tot molt diferent. Adhuc les esperances de futur, no eren pas, ben bé, les mateixes.

No jutjarem però, les diferències. Tractarem tan sols, de fer història del Bàsquet a casa nostra.

Sembla ser que els pioners, foren uns joves de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, que cap a l'any 31-32, organitzaren uns torneigs comarcals. Tenim entes, que no arribaren a campions, però sí, ben classificats. Aquests homes, eren: P. Illa, F. Pous, P. Segales, Tintó, Vilagellu, Puigjané, Dorsé, Llobet, Esteve, M. Ganduxer, Riera-Marsà, Murtra.

Entrenaven en un pati d'una casa anomenada «ca l'Avellana» davant dels Freres, on tenien instal·lat un sol bàsquet. L'any 36, i l'esclat de la guerra, hi posà fi. Cap a l'any 40, s'agruparen novament, afegint-s'hi gent nova: Castelló, Alberch, Cornella, Cot, Mogas, Rovira, Arenes.

L'any 42, sota la protecció del Frente de Juventudes, es formà el primer equip federat, amb el nom de Club Atlètic Granollers, prenent part en el Campionat regional de 3.ª categoria.

L'any 43-44, s'hagué de jugar la promoció, per pujar de categoria, però no s'aconseguí. L'equip havia estat ampliat a J. Grau, J. Canal i O. Montaña, Reus Velilla. Cal ressaltar que aquesta gent, jugaven, es pintaven el camp, pagaven els desplaçaments, i feien de preparadors ells mateixos.

L'any 45-46 es va guanyar el Campionat de Catalunya del Frente de Juventudes. La plantilla s'havia ampliat amb E. Ferrer.

El 46-47 es va crear el C.B. Granollers. Aquesta temporada varen quedar Subcampions de 3.ª categoria. Es jugà la promoció a 2.ª, sense èxit.

L'any següent, nova promoció, i final feliç.

Per aquestes dates, s'incorporaren a l'equip, F. Pregona, R. Valls, Font, Busqués, Santaugènia.

L'any 51, es va conquerir la 1.ª categoria.

Aquest mateix any, es formà la secció de Bàsquet del C.D. Granollers, conservant l'equip, la mateixa categoria. Inauguració de la Pista il·luminada en el Camp de Futbol. Fins ara s'havia jugat en el pati de La Unió Liberal i dels Escolapis.

La temporada 53-54, debutaren tres equips femenins, Conserves Puig, C.D. Granollers i Roca Umbert.

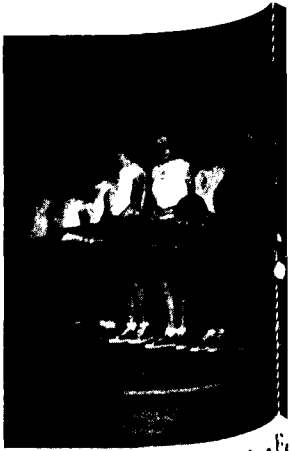
Un accident en un desplaçament a Lleida, a l'altura de Tàrraga, dificulta el poder acabar la temporada. L'autocar accidentat, transportava l'equip masculí i el femení. La Federació, respectà la categoria a l'equip masculí, la temporada següent. Aquí comença una davallada del Bàsquet, arrel de l'accident, de la retirada d'alguns jugadors i de la manca de subvenció que el club de futbol li tenia concedit.

L'any 60, va inaugurar-se el Pavelló Municipal Esportiu, i comença una nova etapa. Entren a l'equip jugadors foranis.

L'any 63 l'equip està en la 3.ª Divisió. Promocionarà la temporada del 64 i així puja el 65 a 2.ª.

La temporada 64-65, es formà el primer equip de Mini-Bàsquet, que participa en el Campionat de Catalunya. Fou l'inici d'un planter de jugadors, que donarà fruit a curt termini.

Novament el 67 tornem a tenir a 3.ª jugant una promoció amb molt nerviosisme. Foren necessaris 3 partits amb el Castellà. A casa guanyarem per 7 punts. Allà hivàrem perdre per 7. Desempat a Rubí. Quan anàvem amb 6 o 7 punts per sobre en el marcador, els ploms de la llum de la pista es varen fondre... Hi hagué desconcert... i guanyaren els altres.

Equips

quet a Granollers

a que ha fet història

Temporada 69 remontada a 2.ª Divisió on es mantingué fins l'any 76-77, 77-78. Any en que es guanyà la 1.ª Divisió, l'equip estava format per:

Simón, Creus, Delgado, Epi, Puigventós, Margall, Gòngora, Pruna, Udaeta. Entrenador: Sanjuan.

Granollers - Areslux 1979

Estem davant el començament d'una nova temporada. Creiem oportú aquest torneig que s'ha organitzat, donada la categoria dels seus components.

K. K. JUGOPLASTICA - ARESLUX, C. B.
REAL MADRID - MALBORO ALL STARS

Esperem que els nostres representants: Epi, Montserrat, Angli, Spa, Creus, Lete, Gòngora, Mora, Llorca, Young, ben assessorats per el seu entrenador Palmi, sabran fer-nos quedar bé.

No voldria acabar, sense remarcar la tasca silenciosa d'uns homes, per els que el bàsquet ha estat aquesta dèria fabulosa de la que tant es parla.

Sense soroll, ni afany de publicitat, han treballat perquè avui, aquesta «base» immensa amb la que compte Granollers de jugadors novells sigui una realitat.

Es gràcies a aquesta labor, que en aquest moment tenim: Un equip a 3.^a Nacional. (L'any passat va guanyar Lliga i Copa). Dos equips de junior i dos de juvenils pel que fa a masculins. També en fèmines, un equip senior i un de juvenil.

Hi ha una escola de bàsquet per a nois fins a 13 anys, d'on en sortiran 6 equips federats per a competicions d'àmbit comarcal.

Anim a tots!!!

Montserrat Ponsa i Tarrés

Federació Catalana de Bàsquet

CURS BÀSSIC DE PREPARADORS

DATES:

25, 27 i 29 de setembre
2, 4, 6, 8, 10, 16, 18 i 20 d'octubre.

HORARI:

Dimarts i dijous de 20 a 22 hores.
Dissabtes de 16 a 20 hores.

EDAT:

A partir dels 16 anys.

PREU:

800 pessetes.

El curs es desenrotllarà en els locals del Comitè d'Activitats Escolars, Avinguda Victòria, 84, 1er. de Granollers.

Per a més informació i inscripcions dirigir-se a:

FEDERACIÓ CATALANA DE BÀSQUET

Carrer Casanovas, 55
Tels. 253 53 17 - 253-53 09,
de 17 a 20 hores.

COMITÈ D'ACTIVITATS ESCOLARS

Avinguda Victòria, 84, 1.er
Tels. 870 02 92
de 17 a 20 hores.

ARESLUX C. B.

Carrer Girona, 74 - Tel. 870 10 01,
de 17 a 20 hores.

1946

1948

1961

1966

1969

menins

15

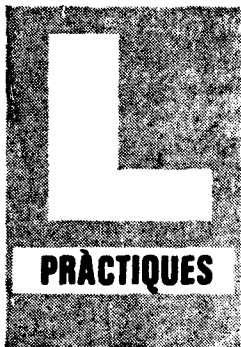

Auto-Moto Sastre, S A

al vostre servei i de la vostra
MOTOCICLETA

Agencia oficial: **Bultaco** **Sanglas**
Ducati **B M W**
Puch **Benelli**

Visiteu-nos a: Avinguda Generalísimo, 5 - Granollers

Centre de Formació
de Conductors
SCALEXTRIC

Vostè necessita el Carnet

Benvingut
al permís de conduir
Aconseguíu-lo
sense esforç i pagueu-lo
sense problemes

PREUS POPULARS

Roger de Flor, 57 - Passeig Colon, 29
Telèfon 870 66 16
GRANOLLERS

ellams Duplicator C.º, S. A.

Fundada en 1917

Màquines Multicopistes
Gravadors Electrònics de Clixés
Guillotines
Clixés Multicopista
Tipus Mecanogràfic i Electrònic
Tintes Multicopista
Tipus Emulsió i Oli
Corrector Clixés
Estoigs Estyletes per a dibulx clixés
Planxes per Offset

IMPORTANT: Totes les màquines i accessoris oferts
en aquesta llista, són exclusivament importats del Japó

Distribuidor Oficial i Servel Tècnic

Llibreria Carbó

A. Clavé, 36 - Telèfon 870 04 32

Ebro el líder

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores
Es el caso de EBRO El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión, su camión.

aVance con EBRO

el de la cabina abatible

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.C.

Troballa Epigràfica Romana a Llerona (s. II o III)

Amb l'Estrada i l'Emili, com també amb en Font, temps enrera havíem seguit i resseguit els voltants de la Parròquia de Llerona. Certament que els testimonis de la colonització romana eren abundants.

Amb tals companys de viatge he trobat poques coses, però hi he après una mica. Amb en Josep Estrada gairebé sempre he arribat tard. Crec, però, que em vaig avançar en el trobament de campaniana sobre ca l'Aimeric, els enterraments paleocristians del camp de futbol, i el paviment de l'eixida de la rectoria.

Amb paciència i amb la col·laboració del poble, hem anat restaurant l'església, i hem posat al descobert bona part de la pedra. Durant dinou anys he mirat i remirat les parets i gairebé gosaria dir que ens coneixem amb totes les pedres.

Un capvespre de fa uns mesos, abans d'anar a dormir vaig entrar a l'església com tinc costum. Després d'una breu pregària vaig fer una repassada badant i relaxant-me. Mirant l'arc, que a mitja església redueix l'amplada de la nau abans del creuer, em semblà que en una pedra cantonera hi havia lletres... Mà d'escala, llanterna... i sí.

Dies després ho vaig netejar i va aparèixer una inscripció. Ara, gràcies a en Marc Mayer, ja tenim data i lectura. És un text funerari del segle segon o millor del tercer. Veieu l'escrit:

[D] M
[IV] LIAE
[V] ALENTI
[N] AE MA
[TRI] PIEN

TISSIMA

?.....

«En mans dels Déus». «A Júlia Valentina, mare piadosíssima». Queda una ratlla que no es llegeix bé, i la resta de l'escrit no hi és perquè tallaren la pedra.

Tot lliga amb el que hem anat trobant.

La pila de batejar és un fragment d'un ric monument funerari.

La pedra cilíndrica que vaig col·locar vora el paviment de «opus testaceum» de la part agrícola de la Vila, no serà un miliari de camí romà?

Ara que el conjunt de Llerona, sense ajuda exterior, ha retrobat el seu rostre, el Ministeri de Cultura, amb data 11 de juny del 1979, l'ha declarat Monument històric artístic d'interès provincial (?).

J. Vallicrosa

Jardineria

ASPARAGUS (Esparraguera)

L'esparraguera és una planta feliç de moltes maneres; és de fàcil reproducció decorativa, poc exigent, molt treballadora, bonica per lluir-la penjada a qualsevol lloc, que és de la manera que millor es desenrotlla.

És planta idònia per ajudar a guarnir rams, agraeix la poda constant i per cada branca que se li treu en torna deu; això vol dir que si la regueu bé, en un any creixerà molt i no és estrany trobar un test d'aquesta planta esberlat per la força de les seves arrels.

La seva reproducció és senzilla, fa una flor blanca molt petita i perfumada, la que es transforma en boletes vermelles; aquestes, una vegada cauen de la planta es posen en un racó de qualsevol indret del jardí, sigui a terra o en test, i tingueu la seguretat que tantes com en planteu en sorgiran esparragueres.

N'hi han de diverses varietats, però les més conegudes són les fines, anomenades Asparagus Mayeri que són les primeres a que faig referència; són les més corrents. Asparagus Plumosos es caracteritzen per acompanyar tota classe de flors i d'una manera especial els rams de núvia, però a la vegada són les més difícils de cultivar.

Les esparragueres boscanes solen emprar-se pel fons dels rams i també són buscades, pel seu brot tendre, pels amants de les truites d'espàrrecs. Necessiten molta aigua i cal submergir-les, almenys, dues vegades a la setmana. No volen molt sol i sí adob una vegada al mes.

Els testos de plàstic són recomanables per aquesta planta que sol penjar de molts balcones tota vegada que amb la força de les seves arrels no és tan fàcil que els esberli.

Recordeu que aquesta planta, situada en un lloc on hi hagi fumadors, mai serà un exemplar ni bonic ni extraordinari, acusen el fum d'una manera molt remarkable. No vol que les seves branques toquin a terra i si es tenen a dins cal posar-les a fora totes les nits per d'aquesta manera no perdre la florida ni les seves boles vermelles que són les llavors.

Una vegada sembrades aquestes les veureu néixer a la primavera següent, quan floreixin les velles.

Montserrat Dalmau

GLOSES Un llibre nou

Sempre hem començat la primera lectura d'un llibre qualsevol, amb el desig de donar pastura a la nostra curiositat, l'ànim propens a cercar el gaudi d'un viatge imaginari a uns indrets desconeguts, acompanyats per uns personatges irreals que seran uns quants dies els nostres amics en el món de la fantasia.

Però heus-ací que a vegades l'autor no aconsegueix d'interessar-nos amb la seva narració: bé perquè l'acció de l'obra se'ns fa pesada i poc entenedora, bé perquè els protagonistes no assoleixen un perfil humà, retallat i coherent, que ens faci imaginar llurs figures, com si fossin de carn i ossos de debó.

No sabem ben bé per què, però aquell llibre se'ns va fent tan antipàtic, que acabem per arraconar-lo en l'indret més amagat de la nostra biblioteca.

Si algun dia us arriba un cas semblant, no us aconsellariem pas d'abandonar definitivament la lectura d'aquell llibre malaurat. Més val que, passat un temps —de mesos, d'anys— intentem novament l'aventura dissortada. Ens ha passat, en diverses ocasions, que un bon dia hem reprès la lectura d'aquell llibre menyspreat, i hem trobat feliç i entenedor el fil d'aquella narració malaguanyada; hem descobert humans els personatges, i ben descrit els llocs on s'esqueia l'acció de tota l'obra.

No judiquem, doncs, massa precipitadament la bondat d'una primera lectura. I abans d'emprendre'n més endavant una altra, esbrineu d'antuvi si el vostre estat d'ànim està ben disposat, àgil i reflexiu alhora, a rebre el brogit de sensacions que pot desvetllar en el vostre esperit, un llibre nou.

XIXU

Masó
GRANOLLERS

Sastreria
Camiseria
Confecció

Plaça Perplnyà, 3
Telèfon 870 05 95

La veu del President

La veu del President s'ha fet sentir a Girona i el ressò de les seves paraules ha remogut les algües una mica tèrboles de la política del país. Ha dit coses que molts ja sabíem, però que dites per ell, han pres un relleu importantíssim. Amb les paraules justes que poden dir-se des d'un lloc de gran responsabilitat, el President de Catalunya, ha expressat públicament el seu judici de valor sobre l'Estatut d'Autonomia aprovat pel Parlament Espanyol i que els catalans haurem de referendar ben aviat. Sense eufemismes rebuscats ni reticències desmesurades ens ha dit, clar i català, que mentre subsisteixin les províncies, els governs civils i les diputacions provincials, i es mantingui des de Madrid la incomprensió i el recel vers tot el que fa referència a l'ordre públic, la justícia, l'ensenyament, la hisenda i tantes altres funcions de govern, l'Autonomia de Catalunya serà inoperant i mediatitzada en molts aspectes donada la diversitat d'òrgans polítics i administratius que el govern central vol mantenir. Aquesta declaració del President de la Generalitat no ha estat, naturalment, satisfactòria per tothom. Especialment, algú, sembla que l'ha considerada inoportuna tot just començada la campanya pel Referèndum i per les pròximes eleccions al Parlament de Catalunya. Sense voler defugir el compromís que això representa, creiem sincerament que el toc d'alerta del President pot ésser d'efectes positius en el moment polític que Catalunya viu, ja que, si bé amb l'Estatut actual podrem fer algunes passes endavant en el camí del nostre autogovern, convé que tothom sàpiga les dificultats amb què toparem i que tothom es disposi a avançar per un camí tan estret amb l'ànim de vèncer tots els entrebancs i amb l'esperit reivindicatiu que ens ha dut a l'hora actual. I si en algun aspecte ens hem de mostrar singularment tossuts, ha d'ésser en tot allò que faci referència a l'Administració Local, puix, com ha dit molt bé el President, si les corporacions locals i comarcals no depenen totalment del Govern de la Generalitat, la nostra Autonomia serà una pura ficció. Però, pragmàtic com sempre, el President també ens ha dit que, malgrat tot, ell votaria afirmativament en el pròxim referèndum. Amb la seva actitud ha volgut dir-nos que no és hora de radicalismes, ni de dimissions, ni de rebequeries. Que cadascú des del seu lloc faci la seva feina tan bé com pugui i, com també ens digué el President en una altra ocasió, **CREC QUE ENS EN SORTIREM.**

Josep Badia i Moret

Les places escolars

Hi ha coses molt difícils d'entendre. És comprensible que un terratrèmol o un aiguat provoqui una situació plena de deficiències, en la qual es posi de manifest la falta de preparació i de mitjans a l'abast. Són calamitats normalment imprevisibles, i fins i tot imprevisibles.

Allò que no es compren és que, un any rera l'altre, hi hagi greus deficiències a l'hora d'iniciar un curs escolar, del qual se sap, amb prou de temps, quan ha de començar; i se sap, també, o es pot saber, el nombre d'alumnes que cal escolaritzar.

Es ben clar que, en qualsevol empresa ben organitzada, la destitució del director que no hagués sapigut tenir a punt tot allò que calia per a iniciar un curs, del qual tot es podia haver previst, seria fulminant. En aquest país, però, no es pot acomiadar ningú. Ben al contrari, un dia cessarà per motius purament de joc polític, i durant tot el que li resti de vida encara cobrarà aquest curiós sou d'ex-Ministre.

La imprevisió del Ministeri d'Educació en el nomenament de mestres és, doncs, imperdonable, i cal continuar les accions oportunes i fer les gestions adients per tal de proveir totes les places que falten.

Malgrat tot, allò que de cap manera hauríem de fer és no inaugurar el curs. Amb tots els dèficits que siguin, les classes han de començar. A Granollers hi haurà deficiències en l'educació especial i la formació d'adults, però ben poques —malgrat que només una ja és massa— en Educació General Bàsica. Les classes, doncs, poden començar, i han de començar, i tota mena d'accions que es duguin a terme cal fer-les fora de l'horari escolar i sense perjudicar la marxa normal, en tot allò que sigui possible, de les escoles.

La política des de baix

Estem molt acostumats a llegir comentaris sobre la política catalana, i encara més, xafarderies sobre els polítics catalans. No ho estem tant, a enriquir-nos amb una visió general del moment polític del nostre país donada amb un criteri ponderat i ecuànim. És tan fàcil i bonic deixar-se anar pel pendent càustic o demagògic!

Si estem una mica orfes del que he dit, i no convé gens estar-ho, hi ha un altre aspecte del qual encara estem més mancats: és el de la visió de la petita política, de la política des de baix, d'aquella que es cou en els ajuntaments dels pobles i de les ciutats; una política que, en realitat, no només es complementa amb l'altra, sinó que n'és una part consubstancial i bàsica, ja que sense els pobles —o el poble, en un sentit més genèric— la política no té sentit.

Quan obrim el diari hi acostuma a haver una secció comarcal. Dit marginalment, val la pena d'apuntar que les seccions comarcals dels diaris acostumen a ser molt pobres; el mal no sé d'on ve, si dels corresponsals, si de la direcció del periòdic, si de la manca d'una comunicació més viva entre la redacció i la comarca... Doncs bé, en aquesta secció, hi acostuma a haver més anècdotes —el que abans era aquella secció que ja rebé el nom de «sucsesos»— que no

pas un ressò real de la vida dels pobles. Potser s'anirà arrançant, però no és així. I és que la gent també té més afecció —i sobretot més facilitat— per a llegir l'anècdota que no pas per a reflexionar sobre els fets socials o polítics.

Tornant a la política de base, en intentar veure-la des del nivell del que ens toca viure cada dia, ens donem com en molts municipis encara es fa una política anecdòtica. I això no pot ser. No vull dir que no és explicable que sigui així: el desgavell amb el qual massa sovint s'han trobat molts consistoris, les deixalles d'una primera lluita electoral entre candidatures diferents, la manca de tradició de govern municipal ho justifiquen. De mica en mica, però, les realitats es van imposant, o s'imposaran, sobre els personalismes o sobre els interessos de partit. Tothom deia que anava per servir el poble, i aquest ha de ser, a la llarga, l'únic slogan vàlid.

Un programa de prioritats, una eficiència i honradesa de servei, un esperit d'autèntic civisme, són pilastres bàsiques que bona part de la gent desitja. Des de baix em sembla que les coses es veuen bastant així. I si hem de ser fidels a la crida i a l'esperit de l'11 de Setembre no ens hem pas de desviar d'aquest camí.

Martí Sunyol i Genís

CALÇATS CANAL

Carrer Sant Roc, 21 - Telèfon 870 06 31

GRANOLLERS

Els Autos enderroquen Bancs

La gent té la impressió que els BANCS són uns estaments sòlids que són difícils d'enderrocar per més atracaments que els facin, avui una lacra de «moda», per més retorns de lletres protestades o sense protest, per més xecs sense fons i per tota la mena d'embolics bur-sàtils d'aquesta època modernista tan aficionada en tenir pressa en fer-se una posició.

Els que són d'una altra època, per ells, els BANCS eren uns edificis que impresionava entrar-hi per a realitzar les operacions a que s'han dedicat en el llarg de la seva existència: administrar els cabals i solament facilitar-ne als que ja en tenen, si bé alguna vegada s'equivoquen, però no passa res, ells segueixen en peu.

Ara bé, avui dia els BANCS que no queden en peu són els que els autos enderroquen, precisament, els que estan enclavats a la Plaça dels Porcs. En aquesta cèntrica i concorreguda plaça, que fins hi ha 4 arbres i flors us podem assegurar que dintre de poc, les parelles d'enamorats, els de la tercera i quarta edat i els matrimonis amb descendència, per sentar-se ho tindran de fer a ras de terra i fins i tot amb el permís dels autos i les motos trepidants que, des de fa un temps semblen els «supermans»,

perquè amb tot desvergonyiment van enderrocant els BANCS, destinats a les operacions de sentar-se i descansar dels que van a peu i a més molts encara bescantegen amb veu alta, perquè no tenen la raó.

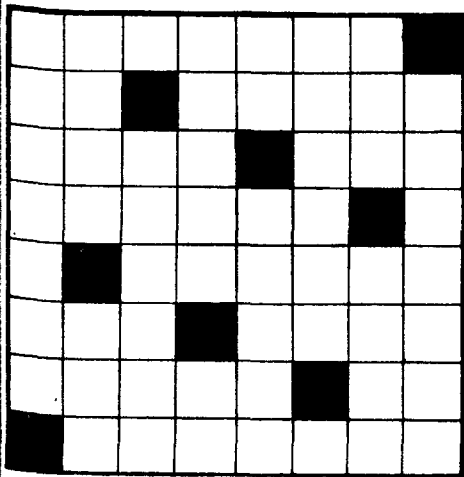
Els granollerins que tenim la costum de sentar-nos als BANCS d'aquesta Plaça dels Porcs, avui Perpinyà, agrairiem al Ministre de Governació local i als seus subordinats, molt abundants per cert, tinguessin l'ocurrència de trobar «solucions» a aquest sistemàtic enderrocament a fi que els pocs que encara resten en peu puguin complir la seva missió ciutadana.

Amb modèstia, apuntem, algunes possibles i normals solucions: 1.º Que els autos i motos els aparquin en els llocs que els correspon. 2.º No cal posar moltes perquè segons tenim entès, no les paguen. 3.º Posar-hi un guàrdia que faci complir les ordenances d'aparcament, i 4.º Tenir la graua preparada i fer-la funcionar sense contemplacions.

Potser n'hi ha d'altres de solucions, però pensem que si es posa mà uns quants dies els xòfers «terroristes» d'enderrocar BANCS no els en quedaran ganes de fer aquesta inadmissible destrucció.

Observador

Mots encreuats - 32 • Quico

HORIZONTALS

1. Segona estació cap el nord, per França. —
2. Nota. Comunament, freqüent. — 3. Existes. Al revés, disposició, habilitat per a fer alguna cosa. — 4. Rata petita. Ruteni. — 5.

Zero. Ase petit, burret. — 6. Planta crucifera, d'arrel comestible. Bastó, garrot. — 7. La de Caldes, per exemple. Ho fa la vaca. — 8. Al revés, el qui mata amb traïció i sobre segur.

VERTICALS

1. Parròquia de Les Franqueses. — 2. Al revés, mar interior de l'URSS. Al revés, els assassins de Lord Mountbatten. — 3. Vocal. La «Volta» en té set. — 4. Poden ésser mariners, de corbata... Al revés, afirmació. — 5. Campió. Malaltia crònica de la pell. — 6. Costum pres de fer una cosa d'una certa manera. Sofre. — 7. Al revés, llis, pla. Cascs d'armadures antigues. — 8. Al revés, del costat del pol antàrtic.

SOLUCIÓ AL NÚM. ANTERIOR

- H.: 1. Segells. — 2. Er. Quant. — 3. Trau. Xai. — 4. Mítica. M. — 5. A. Opinió. — 6. Nom. UTPN. — 7. Adiar. Le. — 8. Aclofar.
- V.: 1. Setmana. — 2. Erri. Oda. — 3. G. Atòmic. — 4. Equip. Al. — 5. Lu. Ciuró — 6. Laxant. F. — 7. snA. iplA. — 8. Timoner.

bassa

llenceria
brodats

Plaça dels Cabrits, 1 - Tel. 870 02 13 - GRANOLLERS

Agenda

Cinema

ASTORIA

El desafío de Búfalo Blanco
Alarma catástrofe

MAJESTIC

Pedro y el dragón Elliott
Grandes vacaciones

MUNDIAL

El Legado
Serafina

PRINCIPAL

Bilbao

Exposicions

Museu de Granollers

Exposició de Trens

La Premsa Catalana

Sala Sant Jordi de la

Caixa d'Estalvis de Catalunya

Ayneto

Caixa d'Estalvis de Sabadell

Francesc González - olis

A B, Galeria d'Art

Sala A

cinc espais - cinc personatges

Sala B

Fluvia - Levibianchi

Illa esports

tot per a l'esquí

Generalísim, 165

Telèfon 870 16 34

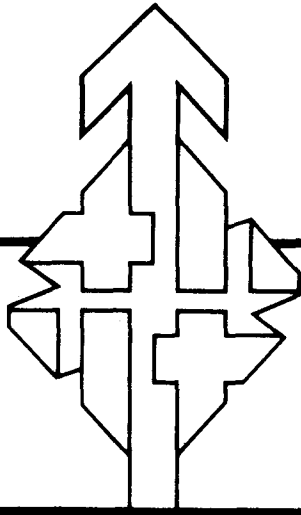
GRANOLLERS

Foto Batlle

Revelat de color fet per KODAK

**CAIXA D'ESTALVIS DE
BARCELONA**

**CAIXA D'ESTALVIS
SAGRADA FAMILIA**

**CAJA DE AHORROS
Y MONTE DE PIEDAD
DE BARCELONA**

**CAJA DE AHORROS
SAGRADA FAMILIA**

Comuniquen:

El 31 d'agost s'han firmat davant notari els acords de fusió per absorció de la Caixa d'Estalvis Sagrada Família per la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona.

Aquesta integració havia estat aprovada per les Assemblees Generals d'ambdues institucions el propassat mes de març i confirmada posteriorment pels òrgans competents de l'Administració.

Des del 1.º de setembre, doncs, les dues organitzacions s'han convertit en una sola: la de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona. La integració operativa és ja una realitat.

Amb una xarxa de 204 oficines, la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona enforteix la seva presència com la primera Caixa d'Estalvis fundada a Catalunya (1844), aprofundeix la seva actitud de servei i incrementa la pluralitat d'opcions per a les necessitats financeres.

La província de Barcelona ha estat tradicionalment l'àmbit d'actuació d'ambdues institucions. La conjunció plena de les dues xarxes d'oficines situa la participació de la Caixa d'Estalvis de Barcelona en aquest mercat al 24,70 per cent.

Quant a la ciutat de Barcelona, la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona millora la seva posició ja que, després de la integració, la participació en el mercat ciutadà assoleix el 42,27 per cent. Amb això, la Caixa d'Estalvis de Barcelona és la primera Caixa del municipi.

Un cop posats en pràctica aquests acords, la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona contempla el futur amb la millora qualitativa que suposa la integració i amb la voluntat de consolidar la feina realitzada fins ara amb sentit de responsabilitat, al servei dels seus impositors i de la comunitat en general.

Comunican:

El 31 de agosto se han firmado ante notario los acuerdos de fusión por absorción de la Caja de Ahorros Sagrada Familia por la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona.

Esta integración había sido aprobada por las Asambleas Generales de ambas instituciones en el pasado mes de marzo y refrendada posteriormente por los órganos competentes de la Administración.

Desde el 1.º de septiembre, pues, las dos organizaciones se han convertido en una sola: la de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona. La integración operativa es ya una realidad.

Con una red de 204 oficinas, la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona fortalece su presencia como la primera Caja de Ahorros fundada en Cataluña (1844), profundiza su actitud de servicio e incrementa la pluralidad de opciones para las necesidades financieras.

La provincia de Barcelona ha sido tradicionalmente el ámbito de actuación de ambas instituciones. La conjunción plena de las dos redes de oficinas sitúa la participación de la Caja de Ahorros de Barcelona en este mercado en el 24'70 por ciento.

En cuanto a la ciudad de Barcelona, la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona mejora su posición puesto que, tras la integración, la participación en el mercado ciudadano alcanza el 42'27 por ciento. Así, la Caja de Ahorros de Barcelona es la primera Caja del municipio.

Tras la puesta en práctica de estos acuerdos, la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona contempla el futuro con la mejora cualitativa que supone la integración y con la voluntad de consolidar la tarea realizada hasta ahora con sentido de responsabilidad, al servicio de sus impositores y de la comunidad en general.